

[Diderichsen.]

ger i byrdefordelingen og dermed i kommunernes indkomstgrundlag. Jeg skal her indskrænke mig til at nævne ændringer inden for personbeskatningen og ændringer i refusionsordningen og som sagt gøre det i meget grove træk.

Hvad personbeskatningen angår, mener vi, at såvel kommunerne som amtskommunerne bør kunne udskrive skat direkte på indkomsten. Dernæst foreslår vi, at der indføres en kommunal udligningsordning, hvorefter kommunernes indtægter baseres på et gennemsnitligt skattegrundlag. Herved skal forstås, at den enkelte sogne- og amtskommune fastsætter sin beskatningsprocent efter et beregnet, gennemsnitligt skattegrundlag pr. indbygger for hele landet. Hvis nu i en kommune indkomsten pr. indbygger er under landsgennemsnittet, modtager den pågældende kommune et beløb svarende til forskellen mellem skatteprovenuet, beregnet på dette gennemsnitlige skattegrundlag, og skatteprovenuet, beregnet på basis af det faktiske skattegrundlag i den pågældende kommune. Tilsvarende må kommuner med en gennemsnitlig skalaindkomst pr. indbygger over landsgennemsnittet aflevere den så at sige overskydende indkomst, dog således at der fastsættes nærmere regler for dette. Forslaget tilsikrer altså en kommune, hvis skatteydere har forholdt sig lave indtægter, en skattemæssig stilling, som om dens indtægtsniveau var det samme som det gennemsnitlige for hele landet.

Liberalt centrum anser også en reform af de bestående refusionsordninger for påkrævet efter følgende retningslinjer: de sociale ydelser, hvor kommunen hverken har indflydelse på størrelsen eller betingelserne, betales fuldt ud af staten, altså f. eks. folke- og invalidepension, særforborg, arbejdsløshedsforsikring, børnetilskud, mødehjælp osv., mens andre sociale ydelser som f. eks. alderdomshjem, forebyggende børneforborg, husmoderafløsning, mælkehjælp m. v. afholdes fuldt ud af den enkelte kommune.

Hvad undervisningen angår, bør staten betale et tilskud pr. skoleøgende barn på 85 pct. af et normalbeløb for udgift til skolebørn i stedet for som nu 85 pct. af lærerlønningerne plus forskellige andre tilskud. Herudover må der være mulighed for særlige tilskud i særlige tilfælde, f. eks. hvis

det ikke er muligt at tilvejebringe klasser af normal størrelse.

Sygehusvæsenet: vi foreslår her, at amtskommunerne afholder samtlige udgifter til anlæg og drift. Hvad angår vejene, bør staten fuldt ud overtage omkostningen ved anlæg og drift af motorveje og hovedlandeveje; amtskommunerne overtager landevejene, hvis antal væsentligt udvides, og kommunerne skal så tage sig af de resterende kommunale veje.

Afsluttende skal jeg bemærke, at disse principper og forslag naturligt kan bringes til anvendelse under den nuværende kommunestruktur. Til bedre udnyttelse vil de komme, når den igangværende omlægning af strukturen tager form, og til fuld udnyttelse vil de først komme, når den igangsatte udvikling når frem til en erstatning af de nuværende amtskommuner med langt færre og meget større enheder, de såkaldte regionalkommuner, og når de primære kommuners antal formindskes og deres størrelse øges ud over det nu tilsigtede; så vil der for alvor kunne tales om kommunalt selvstyre under fuldt økonomisk ansvar.

Vi ønsker derfor også en gennemgribende og konstruktiv løsning af disse problemer og naturligvis gerne så snart som muligt en løsning, som tager sigte på fremtiden.

A. Chr. Andersen: Mit partis ordfører, hr. Alfred Bøgh, har peget på det akutte behov for en ændring af byrdefordelingen mellem stat og kommuner og mellem kommunerne indbyrdes. Jeg vil gerne understrege dette ved at fremkomme med nogle konkrete oplysninger om beskatningsforholdene i 257 vest- og nordjyske kommuner. Det er min opfattelse, at problemerne generelt er størst her, selv om der er tilsvarende problemer også andre steder i landet.

I bemærkningerne til udskrivningslovsforslaget nævnes det, at der ved beregning af skattepligtig indkomst før skattefradrag i tabel 1 og 2 er forudsat en kommunal beskatningsprocent på 15, beregnet af skalaindkomsten, efter at der er givet de maksimale personfradrag på henholdsvis 6.000 kr. for forsørgere og 3.000 kr. for ikke-forsørgere. Denne beskatningsprocent på 15 skulle svare nogenlunde til gennemsnitsprocenten for hele landet i 1966-67 og 1967-68. Endvidere regnes der med, at den kommunale